

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

16 JANVIER 1969

PROPOSITION DE LOI

relative aux prélèvements post-mortem.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La science moderne permet des transplantations d'organes et de tissus humains qui, il y a quelques temps encore, paraissaient incroyables, voire impensables (greffes de poumons, cœur, reins, foie, etc.).

D'autres découvertes rendent aussi possible la conservation de matières comme la peau humaine pendant de nombreux mois, sans risque d'altération.

On estime qu'en Belgique, il serait possible de sauver annuellement de 150 à 200 vies, surtout de brûlés graves, si on disposait de peau conservée à discrétion.

Par ailleurs, un stock important pourrait permettre de faire face à une catastrophe éventuelle.

Aux U.S.A., en France et en Afrique du Sud, il a été créé dans ce but des « banques de peau ».

Quoi qu'il en soit, tous ces prélèvements doivent s'opérer sans délai, ce qui présuppose que notre législation définisse quand la mort d'un individu peut être considérée comme certaine.

D'autre part, l'augmentation des véhicules et de nombreux engins mécaniques dangereux, provoquent un nombre de victimes d'accidents toujours croissant, notamment en ce qui concerne le roulage.

Ce fait déplorable engendre l'existence d'une potentialité de greffons susceptibles de soulager de nombreuses souffrances.

Quelle que soit la douleur que puisse ressentir la famille d'une victime, à l'idée que celle-ci soit soumise à des prélèvements anatomiques, comme l'ablation du cœur, des poumons ou d'autres tissus, elle doit trouver une large consolation dans la joie de savoir que ce corps autrement condamné à la destruction, pourra secourir un autre être humain.

Il convient, dès lors, qu'un grand nombre de personnes puissent de leur vivant, décider de faire don de leur propre corps, au cas où elles seraient tuées accidentellement.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

16 JANUARI 1969

WETSVOORSTEL

betreffende het wegnemen
van organen post mortem.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De moderne wetenschap maakt het transplanteren van menselijke organen en weefsels mogelijk, wat enkele tijd geleden nog ongelooflijk en zelfs ondenkbaar scheen (overenten van longen, hart, nieren, lever, enz).

Andere ontdekkingen maken ook de bewaring van substanties zoals mensenhuid, zonder gevaar voor bederf, gedurende vele maanden mogelijk.

Er wordt beweerd dat het in België mogelijk zou zijn jaarlijks 150 à 200 levens te redden, vooral van zwaar verbrande mensen, indien men maar voldoende huidreserves had.

Overigens zou men met een grote voorraad het hoofd kunnen bieden aan een eventuele ramp.

In de Verenigde Staten, in Frankrijk en in Zuid-Afrika zijn met dat doel « huidbanken » gesticht.

Hoe dit ook zij, de desbetreffende operaties dienen op staande voet uitgevoerd te worden, wat vooropstelt dat onze wetgeving moet bepalen wanneer de dood van een persoon als vaststaande mag worden aangenomen.

Anderzijds is het zo dat het steeds stijgend aantal voertuigen en de steeds veelvuldiger gevaarlijke mechanische werktuigen het aantal slachtoffers van ongevallen doen toenemen, met name inzake wegverkeer.

Dit weliswaar betreurenswaardige feit schept de mogelijkheid om steeds meer enten te nemen die het lijden van vele mensen kunnen verzachten.

Hoeveel leed de familie van een slachtoffer ook kan gevoelen bij het idee dat organen van de overledene, zoals het hart, de longen of andere weefsels, weggenomen worden, toch zal zij zeker een grote troost putten uit het verheugende besef dat zijn lichaam, dat toch zou vergaan, een ander menselijk wezen kan helpen.

Derhalve zouden een groot aantal personen tijdens hun leven moeten kunnen beslissen hun eigen lichaam ter beschikking te stellen ingeval zij bij een ongeluk om het leven zouden komen.

Dans la pratique, vu l'urgence, il convient qu'une inscription sur la carte d'identité permette le prélèvement de greffons sur les personnes, victimes d'un accident mortel, et ce, sans trop de formalités, l'objectif à atteindre étant que chaque personne soit susceptible de recevoir ou de donner à son prochain, ce dont elle n'a plus besoin et qui est vital pour l'autre.

Cependant, il appartient au Roi de fixer ces modalités ainsi que de déterminer les personnes qui seront autorisées à procéder aux prélèvements susdits.

Daar in de praktijk snel moet gehandeld worden, zou op het identiteitsbewijs een vermelding moeten voorkomen, volgens welke op slachtoffers van een dodelijk ongeval enten mogen worden genomen zonder te veel formaliteiten, aangezien het na te streven doel is dat iedereen aan zijn medemens moet kunnen geven of van hem ontvangen wat hij zelf niet meer nodig heeft en wat voor de andere van levensbelang is.

Nochtans moet de Koning die modaliteiten vaststellen en bepalen welke personen gemachtigd zullen zijn om de wegneming van dergelijke organen uit te voeren.

Ch. CORNET D'ELZIUS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

A partir de l'âge de 21 ans accomplis, toute personne pourra demander à l'administration communale dont elle dépend, l'insertion sur sa carte d'identité, du signe marquant sa volonté, qu'on puisse disposer de son corps en cas d'accident mortel.

Art. 2.

Des greffons pourront être prélevés sur une victime d'accident, lorsque sa carte d'identité portera le signe l'autorisant.

Art. 3.

La mort ne pourra être considérée comme certaine que lorsque trois électro-encéphalogrammes présentant un tracé linéaire auront été pratiqués.

Le constat de la mort devra être signé par deux médecins au moins.

Art. 4.

S'il y a présomption d'une mort suspecte, aucun prélèvement ne pourra être fait.

12 décembre 1968.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Met ingang van de volle leeftijd van 21 jaar kan ieder persoon aan het gemeentebestuur waaronder hij ressorteert, vragen dat op zijn identiteitsbewijs een teken wordt aangebracht, waaruit zijn wil blijkt dat men, bij een dodelijk ongeval, over zijn lichaam mag beschikken.

Art. 2.

Op het slachtoffer van een ongeval mogen enten worden genomen indien op zijn identiteitsbewijs het teken voorkomt dat daartoe machtiging verleent.

Art. 3.

De dood mag pas als vaststaande worden beschouwd wanneer drie elektro-encefalogrammen die een rechtlijnige vorm te zien geven, zijn genomen.

De constatering van het overlijden moet door ten minste twee artsen ondertekend zijn.

Art. 4.

Bestaat het vermoeden van een verdacht overlijden, dan mag generlei wegneming uitgevoerd worden.

12 december 1968.

Ch. CORNET D'ELZIUS.